

+

Barcelona

26 Maig 1943

Estimat amic Brunet: He acabat i no-
var. ja ven les 12. amb el primer cigaret als Ma-
vis, quina delícia el primer de la nit, vos envio un,
fumeu-sel, recordau-vos de mi i amb la il·lusió que
vos esotic: De quet vespre a les 9, Sobervicens
i jo anem al Palau. El Sr Joan Flaquer
i tenia asatg, cullertit el seu treball, ens
acollí amb la seva bonhomia, sentat a taula tres
quina panis, la decoració del local semblava
decorar-nos i esculpava tota idea humana,
moderat tot aquest i moralment subsistim.

La conversa ho estat inmillorable, amb el Sr Joan Blangueres, en canviarem les nostres cartes, la lectura fou minuciosa atenta, el silenci trencat per petites converses. Soler i encis, sempre touc euanim i ponderat restor meravellat de les nostres dues cartes, i tot, tres afirmarem, que aquesto expericio esta bellament començada, per aquest extens, variades, i ple d'entusiasme del vostre epistolari. Jo resto agraït del vostre interès en pro a la idea i també per la atencio vers la meua persona i obra, sense un perfecte lletol, si la meua obra no correspon. En fi, tots procurarem enfilar la cosa per el costat mes eficaç, la conversa amb el Sr Blangueres es prolongar, i el no punt d'vista molt raonable. Ell ja ho hauria parlat amb el Sr Millet, pero aquest Sr.

2) li' objecta una conpliació per part del estat-
pl, com vos fa remarcar-ho Montserrat es man-
cat de cèl·les, supret Sr. no coneixia la meua obra
ni la meua persona, no insistí per una membra pre-
sent. Crec el Sr. Huguères que el corri més
factible es escriure al Pare Ripol, suggerir-
li' la idea, recomanarme, procurar que tin-
gui bona acollida en el monestir la nostra
idea, que s'interessin els monjes, procu-
rar que, com si diguéssim, que la idea
també fos d'ells, no aprehen-los, arribar
entre tots que la idea d'una exposició mont-
serratina, es sens dubte una inmillorable idea
o' prouelitimme, el Sr Huguères te tota la
raça, es mestio de lentitut i s' enfoca
poc a poc, objecta que ell podria escriure

al abat Escame, axò seria un perill, moure
el ultim resort, pot éver que ho presipitem
i no col encorar - nos amb el fracàs, es millor
el Pare Ripol, com que vos ja heureu escrit
al Pare Fonoll, manament foren la ofensi-
va. axò es tot.

Per la meua part amic Brunet,
me asseguro - vos el meo interès, tan
que trobaria Jes honest, mal veure una
idea tan bella, i ambritar la amb per-
ma pintura, malgrat tot, tinc Fè en per
quel com profitor. tan poc voldria que apres-
ta exposicio s'encaminés exclusivament a un
exit i "taquilla". voldria servir a la Verfe.
al menys. i a moral tres amics.

3) ll'estima del contra temps i' les cèl·les,
si jo em trobes com el any pensat omb
cinc mil peretes, no ducte-ho que ayapa-
ria les maletes, fills i' esposa i' cap de Mont
jerrat dema mateix. Dema veure al
amic Albert Puig, i li explicare el cas.
Jo este enterat, pero axo dels mil·liona-
ris, es una cosa es pantable, no els
entendrem mai.

El Sr. Joan Honguere, enont
tingu' contestacio del Pare Ripol ho
comunicara al amic Polernier i' en
reuniren novament.

Perdone-ho que nos molesti tou,
amb pen'na escritura, cheie-ho
que vull expressar me, i' en surto com
me.

Fins he prox'ima, un bon
abraç si il recurt se tot

Vestre

J. Comelerau.

un corner del Poble Sec.